

Výprava do Stargardu očima Michala Kopecského

Po několikaleté pauze si organizátoři memoriálu ve Stargardu Szczecinski opět vzpomněli na české juniory a na oblíbený turnaj pozvali dva týmy z Čech. Sestava byla vybrána celkem snadno, a tak se výprava ve složení **Ondřej Gallik, Adam Janas, Michael Botur, Lukáš Kolek a Lukáš Teichmann za Havířov, Jan Tománek-Klára Ondruchová za Uherské Hradiště a Michal Kopecský (no už asi Praha)** sešla ve čtvrtek 5.11. v podvečer v Praze, aby odtud vyrazila Rudým d'áblem do Lauensteinu, kde na nás čekala Ine s večeří.

Ráno jsme museli vstát po páté hodině, do Stargardu daleko a hrát se začínalo v 11:30. Plán vyjet v 6 se nestihl o půl hodiny, takže jsme si rezervu vybrali dřív, než jsme vůbec vyjeli. Až do Berlína nebyl problém, jenže když spící navigátor a silnici sledující řidič přehlédli sjezd na okruh kolem Berlína, nezadržitelně jsme se řítili do centra města a do ranní zácpy. No good... Takže na prvním rozumně vyhlížejícím exitu jsme sjeli z dálnice a znaje pouze směr se vydali napříč Berlínem. V jakémisi autosalonu v samém srdci města nám pak dali mlhavé instrukce a po nějaké době jsme se opravdu vymotali z Berlína a mohli svištět na Szczecin. Tam jsme se taky zamotali, ale tentokrát poradila obsluha čerpací stanice a u hrací místnosti jsme přistáli v 11:23 (turnaj byl stejně o půl hodiny odložen). So far so good...

Juniorského týmového turnaje se účastnila pouze 4 družstva včetně nás, takže jsme si to rozdali každý s každým na 8 krabic. **Tým Janas-Gallik, Botur-Kolek zahrál dobře, skončil pouhé 4VP za týmem slavných jmen** Wiankowski, Nowosadzki, Krawczyk a Taczewski, druhý tým byl poslední.

Poté, co jsme se ubytovali v hotelu (spíše ubytovně, ale na polské poměry OK) se večer ještě hrál IMP párák. Tady se vyskytl problém, očekávali jsme odpuštění vkladů a tudíž jsme neměli dostatek zlotých, když po nás chtěli vklady zaplatit. Nakonec jsme se ze vkladů vykroutili, což se ukázalo jako chyba ve chvíli, kdy **jsme s Teichim obsadili 3. místo** a organizátoři nám pak odmítli vyplatit 150 PLN. Ostatní skončili lehce v mínusu a tudíž v druhé polovině sedmdesátičlenného startovního pole.

V sobotu se hrál hlavní párák na 5x10 partií, zde přes některé světlejší chvílky v průběhu skončili bídně všichni. Prostě párák je o něčem jiném než týmy a bez dostatku zkušeností se dobré výsledky dělají ztuha. V případě mě a Teichiho se na špatném výsledku podepsalo hlavně podcenění složitosti dražebního systému a jeho neznalost. Trochu nám zlepšit náladu se podařilo organizátorům, když pro nás v salonku nachystali studenou večeří a dali každému tašku s upomínkovými předměty.

V neděli se hrál sedmikolový švýcar týmů, tým HABRA v hned prvním kole zmastil druhý český tým a v dobrých výkonech pokračoval i nadále, takže obsadil velmi pěkné 11. místo z 29 týmů. Druhý tým byl opět beznadějně poslední po špatném výkonu obou párů. Pak už na nás čekalo jen vyhlášení vítězů a kolem 16:20 jsme se mohli vydat na cestu zpět.

Cesta zpět proběhla hladce a svižně, původní plán bylo stihnout autobus do UH ve 22:35 z Prahy, ale nakonec jsme stihli i vlak do Havířova o hodinu dříve.

Závěrem bych jako šéf výpravy rád shrnul své dojmy. Je vidět, že práce v Havířovské bridžové akademii nese své ovoce, zvláště slibně na mě působí mladí Lukáš Kolek a Michael Botur. I druhý havířovský pár Adam Janas-Ondra Gallik zahrál dobře, špatné umístění v párovém turnaji se dá zdůvodnit již zmíněným nedostatkem zkušeností a Ondrovi tuším v průběhu turnaje nebylo dobře, což také výkonu nepomůže. Ostatní mě svým výkonem spíše zklamali, sami by se měli zamyslet nad důvody neúspěchu. Obecně by mělo platit, že takovýto výjezd do zahraničí by měl být brán jako dobrá možnost potrénovat, něco nového se přiučit a zahrát si na zajímavém turnaji proti novým soupeřům a ne jen jako nezávazný bridžový výlet. Také mě trochu mrzelo, že za mnou po celou dobu nikdo nepřišel s bridžovým problémem, ale asi je to moje chyba, měl jsem to sám nabídnout. Tak třeba příště..